

ע"פ 57800/05/15 - נאור שרעבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
ע"פ 57800-05-15 שרעבי נ' מדינת ישראל 20 יולי 2015

לפני: כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת אסתר נחליאל-חיאט

המעורר:	נאור שרעבי
נגד	
המשיבה:	מדינת ישראל

נוכחים:

המעורר וב"כ עו"ד שירה קדר

ב"כ המשיבה - עו"ד ארז

מעורר 1 - נאשם נאור שרעבי

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. נגד המעורר הוגש כתב אישום שייחס לו מלכתחילה עבירה של גניבת רכב, עבירה על סעיף 413 ב' ביחד עם סעיף 25 לחוק העונשין. בעקבות הסדר בין הצדדים תוקן כתב האישום. העבירה של גניבת רכב שיוחסה לו מלכתחילה נמחקה, ונותרה בעינה עבירה של פירוק חלקים מרכב. עבירה זו עניינה במפורט בעובדה מס' 1 בכתב האישום, שם נאמר: "**בתאריך 13.2.14... פירק הנאשם חלק**

עמוד 1

מאופנוע... בכך שפירק את כיסוי הפלסטיק הקדמי והוציא מהאופנוע פלג האחראי על האיתות".

כחלק מההסכמה בין הצדדים הודה המערער בעובדות שפורטו בכתב האישום המתוקן והופנה לשירות המבחן. המדינה הודיעה לאורך כל הדרך כי עמדתה תהיה להרשעה.

2. שירות המבחן הגיש תסקיר לבית המשפט בו צוין כי המערער נעדר הרשעות קודמות וזו לו עבירה ראשונה ויחידה. שירות המבחן ציין כי המערער לקח אחריות ולטענתו, העבירה בוצעה על רקע תקופה קשה בחייו, "פירוק" של מערכת יחסים שהגיעה לסיומה. בערב שמדובר בו,

(שבו בוצעה העבירה) יצא המערער לבלות, שבה כמות אלכוהול, מצב זה הציף את סערת הרגשות שבה היה מצוי בעקבות הפרידה, שעל כן ביציאתו מהפאב שבה שתי, ביצע את העבירה נושא כתב האישום.

בשורה התחתונה ציין שירות המבחן, כי המערער: **"העלה בפנינו את החשש כי נושא ההרשעה ימנע ממנו להתפתח בעתיד וכן יפגע בדימויו כאזרח שומר חוק, לכן נמליץ לשקול את אי הרשעתו בדין"**.

3. בגזר הדין מנומק מצא בית משפט קמא (כב' השופט ש' מלמד), לנכון שלא לקבל את המלצת שירות המבחן והרשיע את המערער בעבירה שיוחסה לו. העונש שהוטל על המערער כולל רכיבים של קנס ופיצוי וכן מאסר על תנאי, במילים אחרות הענישה המשמעותית נושאת פני עתיד ולא מעבר לכך.

הערעור שבפנינו נסוב רובו ככולו על שאלת ההרשעה.

4. לטענת הסנגורית, היה מקום להימנע בתיק זה מהרשעה. את הדגש שמה הסנגורית על הנורמטיביות בדרך חייו של המערער, עד לביצוע העבירה נושא כתב האישום הנוכחי וכן לכך שההרשעה יכול ותפגע באפשרויות העסקתו של המערער במכוני כושר (ר' עמ' 3 להודעת הערעור סעיף ג').

הסנגורית ממשיכה ומציינת כי **"נודע למערער לאחרונה מחבריו ללימודים, כי חדרי הכושר גם נוהגים לבקש ממבקשי עבודה להוציא תעודת יושר" ממשטרת ישראל כתנאי סף לקבלה לעבודה**". לשיטתה של הסנגורית בכך מתקיים התנאי של וודאות קרובה לנזק קונקרטי, שעל כן הטענה היא כי היה מקום להימנע מהרשעתו.

5. לא מצאנו ממש בערעור זה ודעתנו כי אין מקום להתערב בשיקוליו והחלטתו של בית משפט קמא.

באשר לעבירה שמדובר בה: מדובר בעבירה שכיחה שכמותה מתבצעות במדינת ישראל בכל רגע נתון עבירות רבות, הגורמות נזק רב לרכוש שלא לדבר על עוגמת הנפש לבעלי הרכב. לא בכדי החמיר המחוקק לפני שנים רבות את הענישה בגין כל העבירות הקשורות ברכב, לרבות העבירה שבה הורשע המערער בסופו של יום. פירוק חלקים מרכב הוא פשע שהעונש הקבוע לצידו הוא 5 שנות מאסר. יש בכך כדי להצביע על השקפתו של המחוקק באשר למשמעותה וחומרתה של עבירה זו.

6. האמור בתסקיר שירות המבחן איננו מהווה הסבר לדרך התנהלותו של המערער. איננו מקבלים כי מערכת יחסים שפורקה - צריכה להביא לפירוק כלי רכב. אין כל קשר בין מצב יחסיו של המערער לעבירה שביצע. איננו מוכנים גם לקבל כנורמה, כי אלוהול מחליש את המעצורים וישמש כיסוי לביצוע עבירות. לא היתה כל סיבה לדרך שבה נהג המערער ועליו ליטול אחריות על מעשיו, כאשר בית המשפט אמור מצדו לומר את האמירה הנורמטיבית. האמירה הנורמטיבית בהקשר זה היא, כי יש להרשיע את המערער. צר לנו שאנו נאלצים לחזור בפעם המי יודע כמה על מושכל היסוד ולפיו, עבירה שבוצעה - הרשעה בצידה.

לא שוכנענו כי קיימות נסיבות כלשהן המצדיקות לאמץ במקרה הנוכחי את הדרך החריגה של הימנעות מהרשעה.

7. באשר לנזק שייגרם למערער, שזהו הנימוק עליו שמה הסנגורית את הדגש, המעט שנוכל לומר הוא כי מלבד הבעת משאלה של המערער לעסוק בעתיד בתחום הכושר, אין בפנינו מאום. מלכתחילה האישור של מכון הכושר שהוצג בפנינו לא הוצג בפני בית משפט קמא ונולד רק לצורך הערעור וכבר בכך יש אמירה. מעבר לכך, טענה כי חבריו של המערער אמרו לו שמא יזדקק בעתיד לאישור משטרתי, אם ירצה אי פעם לעבוד במכון כושר, היא אמירה קלושה, חסרת ממשות כלשהי ואיננו סבורים כי היא יכולה לקחת על גבה את משקל ההכרעה בתיק זה. לא בכדי ציטטנו גם את האמור בתסקיר שירות המבחן. ההמלצה מסויגת וזהירה ובעצם נותנת ביטוי למשאלותיו של המערער ומאומה לא מעבר לכך.

התוצאה היא כי בשורה התחתונה לא מצאנו ממש בערעור זה ואנו דוחים אותו.

ניתן והודע היום ד' אב תשע"ה, 20/07/2015 במעמד הנוכחים.

**אסתר נחליאל-חיאט,
שופטת**

ג'ורג' קרא, ס"נ

**דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד**

הוקלדעלידיסימונהאלפסי